

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 14Er/902/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715210216
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Milada Kutišová
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3715210216.2

Uznesenie

Okresný súd Považská Bystrica v exekučnej veci oprávneného ZBX, s.r.o. so sídlom Prúty 551/1, 010 04 Žilina, IČO 47 238 950, zastúpeného Mgr. Richardom Karkóom, advokátom so sídlom Sad na Studničkách 1029/32, 010 01 Žilina proti povinnému SIBAstav, s.r.o. so sídlom Hviezdoslavova 122, 017 01 Považská Bystrica, IČO 36 015 539, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária IGAZOVÁ & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Kocelova 15, 821 08 Bratislava, vedenej na Exekútorskom úrade JUDr. Petra Matejovie, Moyzesova 669/15, 031 01 Liptovský Mikuláš, o vymoženie 4 392,09 € s príslušenstvom, vo veci námietok povinného proti exekúcii takto

rozhodol:

Súd námietky povinného proti exekúcii **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal, aby súdny exekútor na základe rozhodnutia Okresného súdu Žilina č.k. 4C/223/2003-1505 (sp. zn. 4C 223/2003 zo dňa 8.1.2014) vymohol od povinného 4 392,09 € s príslušenstvom.

Súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v zmysle návrhu oprávneného.

Exekučný titulom v danej veci je rozhodnutie Okresného súdu Žilina č.k. 4C/223/2003-1505, konkrétne prvý výrok rozhodnutia v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/233/2014 zo dňa 29.4.2015.

V konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4C/223/2003 sa oprávnený ako navrhovateľ podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal povinného ako odporcu zaplatiť mu 13 731 856 Sk spolu so zmluvnou pokutou 0,1% denne zo sumy 18 356 003 Sk od 1.1.2003 do 8.8.2003. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 17.12.2008 tak, že zaviazal povinného zaplatiť oprávnenému 9 842,05 € spolu s 13% úrokom z omeškania ročne z priznanej sumy od 8.9.2003 do zaplataenia a vo zvyšnej časti návrh zamietol. Súd zároveň oprávneného zaviazal k povinnosti uhradiť povinnému trovy konania v sume 51 916,52 € a nahradiť trovy štátu. Proti tomuto rozhodnutiu podali obaja účastníci konania odvolanie. Krajský súd Žilina rozhodnutím č.k. 8Co/158/2009-1126 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zaviazal povinného zaplatiť oprávnenému 9 842,05 € spolu s úrokom z omeškania, vo výroku, ktorým návrh zamietol spolu v sume 13 208 942,40 Sk a vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie okresného súdu, ktorým návrh zamietol čo do zaplataenia 226 411,38 Sk krajský súd potvrdil. Pokiaľ ide o trovy konania, krajský súd v rozhodnutí uviedol, že okresný súd nanovo rozhodne o trovách konania tak prvostupňového ako aj druhostupňového konania, pričom poukázal na možnú aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p..

Okresný súd Žilina vo veci opätovne rozhodol rozsudkom č.k. 4C/223/2003- 1505 (ktorý je exekučným titulom v konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 14Er/902/2015) tak, že prvým výrokom uložil povinnému zaplatiť oprávnenému 40 520,96 € spolu s 13% úrokom z omeškania ročne z priznanej sumy od 8.9.2003 do zaplataenia, druhým výrokom návrh vo zvyšnej časti zamietol, tretím výrokom rozhodol o náhrade trov konania tak, že povinnému náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozhodnutiu č.k. 4C/223/2003- 1505 podali odvolanie oprávnený aj povinný. Krajský súd v Žiline rozhodol rozhodnutím sp. zn. 6Co/233/2014 zo dňa 29.4.2015 tak, že rozhodnutie č.k. 4C/223/2003-1505 potvrdil v časti prvého výroku, ktorým súd uložil povinnému zaplatiť oprávnenému 4 392,09 € spolu s 13% úrokom z omeškania ročne z priznanej sumy od 8.9.2003 do zaplatenia a v celom druhom výroku. Pokiaľ ide o zaplatenie 36 128,87 € spolu s príslušenstvom a o výrok o trovách konania, tieto krajský súd zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Súdny exekútor predložil súdu podanie povinného označené ako „námietky proti exekúcii“. Súd toto podanie posúdil ako včas podané námietky proti exekúcii.

Povinný v námietkach uviedol, že podaním zo dňa 28.9.2015, ktoré doručil splnomocnenému zástupcovi oprávneného dňa 1.10.2015 bolo vykonané zo strany povinného jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok, t. z. pohľadávky povinného vo výške 15 500 € vyúčtovanej 7.8.2015 oproti pohľadávke oprávneného 11 279,73 € (istina 4 392,09 € + prísl. úroky z omeškania 6 887,64 €). Povinný poukázal na to, že právne účinky započítania vznikajú nezávisle od vôle druhej strany, ktorej bolo oznámenie o započítaní doručené a voči ktorej bolo započítanie vykonané.

Povinný uviedol, že jeho pohľadávka ktorá bola započítaná na pohľadávku oprávneného bola v celom rozsahu právne dôvodná a o. i. vznikla práve z dôvodu, že oprávnený nekonal pri podaní návrhu ani len s bežnou opatrnosťou, obozretnosťou a už vôbec nie s dostatočnou starostlivosťou, keď uplatňoval v konaní nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, pričom si musel byť vedomý toho, že povinný svojim konaním nezavinil neukončenie diela ako predmetu zmluvy v dojednanom termíne a že bol to práve oprávnený, ktorý svojim konaním a postupom zavinil nedodržanie termínu a v konečnom dôsledku ním vyvolanou nemožnosťou zmluvného plnenia, privodil si zánik zmluvného záväzku; tieto dôsledky musí znášať v konaní oprávnený. Povinnému v nachádzacom konaní vznikli náklady, v súvislosti s tým, že využil právo na právnu pomoc v súdnom konaní, ktoré mu vzniknúť nemuseli, Pretože tieto náklady mali za následok vznik škody- úbytok jeho majetkových hodnôt, povinná dôvodne svoju pohľadávku započítal oproti pohľadávke oprávneného, čím došlo k zániku vzájomných pohľadávok (č.l. 65).

Povinný na preukázanie svojich tvrdení predložil listinu „Započítanie vzájomných pohľadávok“ zo dňa 28.9.2015 (č.l. 69) a potvrdenie doručenia započítania (č.l. 70-72).

Oprávnený vo vyjadrení k námietkam uviedol, že vymožená 4 392,09 € s príslušenstvom sa domáha z dôvodu, že povinný dobrovoľne neplnil riadne a včas, čo vylučuje absenciu právneho dôvodu podaného návrhu. V súvislosti s jednostranným zápočtom pohľadávok povinného zo dňa 28.9.2015 oprávnený uviedol, že takýmto právnym úkonom nemohlo dôjsť k zániku jeho pohľadávky, nakoľko pohľadávka povinného je v celom rozsahu neexistentná- nebol totiž splnený ani jeden zo zákonných predpokladov zodpovednosti za škodu. Oprávnený poukázal aj na to, že povinný má nepochybne právo byť v konaní zastúpený právnym zástupcom a v prípade úspechu by mal aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré spravidla znáša neúspešná strana. Tento nárok však nemožno zamieňať s nárokom na náhradu škody (č.l. 81).

Z listiny „Započítanie vzájomných pohľadávok“ zo dňa 28.9.2015 má súd za preukázané, že povinný oznámil oprávnenému, že si započítava svoju peňažnú pohľadávku vyúčtovanú dňa 7.8.2015 vo výške 15 500 € v zmysle § 580 a nasl. OBZ na zaplatenie pohľadávky oprávneného vo výške 11 279,73 € podľa dotknutej časti právoplatného rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 6Co/233/2014 zo dňa 29.4.2015, pozostávajúcu z istiny 4 392,09 € a z úrokov z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 4 392,09 € od 8.9.2003 do 28.9.2015 vo výške 6 887,64 €. Povinný zároveň informoval oprávneného, že k zániku vzájomných pohľadávok došlo zo zákona dňom keď sa vzájomne splatné pohľadávky stretli, t.j. dňom 26.9.2015 (č.l. 69).

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná.

Podľa § 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Na úvod súd považuje za vhodné uviesť, že námietky proti exekúcii sú procesným inštitútom, ktorým zákon umožňuje povinnému brániť sa proti nedôvodne začatej exekúcii, a to len z dôvodov taxatívne uvedených v § 50 Exekučného poriadku. Exekučný súd v konaní o námietkach proti exekúcii teda skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie námietok je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v námietkach zaťažuje výlučne povinného. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. V prípade ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku súd je povinný na tieto prihliadať. Medzi okolnosti, ktoré sú spôsobilé privodiť zánik vymáhaného nároku je možné dozaista zaradiť aj zánik vymáhaného nároku (po začatí exekúcie).

V danej exekučnej veci spočíva obrana povinného na tvrdení, že vymáhaný nárok zanikol započítaním jeho pohľadávky vzniknutej titulom práva na náhradu škody pri úhrade odmeny advokáta za poskytnutie právnej pomoci povinnému v nachádzacom konaní proti vymáhanej pohľadávke oprávneného.

Jedným zo spôsobov zániku pohľadávky je započítanie. K zániku pohľadávky dochádza v momente stretu pohľadávok, pričom musí ísť o pohľadávky medzi tými istými osobami, t.j. obe osoby sú si navzájom veriteľmi aj dlžníkmi (vzájomnosť pohľadávok). Započítanie pohľadávky je možné vykonať vo forme dvojstranného úkonu- dohody oboch subjektov o tom, že konkrétna pohľadávka jedného subjektu zaniká započítaním na konkrétnu pohľadávku druhého subjektu, alebo vo forme jednostranného adresovaného úkonu, z ktorého je zrejmé, že úmyslom dlžníka bolo započítanie voči veriteľovi. Stret pohľadávok pri jednostrannom započítaní nastáva v momente kedy sa prejav započítania jednej osoby dostane do sféry druhej osoby. Je právne irelevantné, či adresát započítania so započítaním súhlasí alebo nie. Na platné započítanie musia byť pohľadávka aj dlh nezameniteľne identifikované a spôsobilé na započítanie. Pokiaľ ide o pohľadávku, táto musí byť splatná a musí ísť o plnenie rovnakého druhu (napríklad peňažná pohľadávka proti peňažnému dlhu).

Pretože obrana povinného spočíva v námietke započítania pohľadávky vzniknutej titulom práva na náhradu škody pri úhrade odmeny advokátovi za poskytnutie právnej pomoci povinnému v nachádzacom konaní proti vymáhanej pohľadávke oprávneného, súd sa prednostne zaoberal otázkou, či došlo k platnému započítaniu pohľadávky povinného jednostranným adresovaným úkonom. V zmysle § 580 Občianskeho zákonníka súd upriamil pozornosť najmä na zistenie nasledujúcich skutočností:

- a) existencie spôsobilej pohľadávky oprávneného proti povinnému (spôsobilosť pohľadávky, vzájomnosť pohľadávok, druh pohľadávky)
- b) existencie spôsobilej pohľadávky povinného proti oprávnenému (spôsobilosť pohľadávky, vzájomnosť pohľadávok, druh pohľadávky)
- c) existencie spôsobilého prejavu povinného, ktorým povinný sledoval započítanie voči oprávnenému.

Pokiaľ ide o podmienku uvedenú v písmene a) súd dospel k záveru, že oprávnený má skutočne voči povinnému pohľadávku vo výške 4 392,09 € spolu s úrokom z omeškania 13% ročne zo sumy 4 392,09 € od 8.9.2003 do zaplatenia. Súd pritom vychádzal z rozhodnutia Okresného súdu Žilina č. k. 4C/223/2003-1505 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline. Oprávnený ani povinný nepodal dovolanie proti rozhodnutiu krajského súdu, následkom čoho by mohlo byť zrušenie rozhodnutia krajského súdu a absencia právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia okresného súdu; prvostupňové aj druhostupňové rozhodnutie tak nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, teda sú záväzné a nezmeniteľné- stali sa exekučným titulom určujúcim, že oprávnený má skutočne proti povinnému pohľadávku 4 392,09 € spolu s úrokom z omeškania 13% ročne zo sumy 4 392,09 € od 8.9.2003 do zaplatenia.

Pokiaľ ide o podmienku uvedenú v písmene b), povinný uviedol, že voči oprávnenému má pohľadávku vyčíslenú sumou 15 500 € ako náhradu škody, ktorá mu vznikla úhradou odmeny advokáta za poskytnutú právnu pomoc v nachádzacom konaní proti oprávnenému. Súd preto skúmal, či skutočne povinnému vznikla konaním oprávneného škoda 15 500 € .

Inštitút zodpovednosti za škodu je obsiahnutý v Obchodnom zákonníku a v Občianskom zákonníku. Pretože Obchodný zákonník upravuje len škodu pri porušení povinnosti z obchodného záväzkového vzťahu (viď § 373 a nasl. Obchodného zákonníka) a škodu pri porušení povinnosti v niektorých

zmluvných typoch a v danej veci nejde ani o porušenie povinnosti z obchodného záväzkového vzťahu, ani o porušenie povinnosti zo zmluvy v režime Obchodného zákonníka, je potrebné škodu, ktorú povinný započítal posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka).

Na to, aby povinný mohol riadne započítať 15 500 € ako škodu proti vymáhanej pohľadávke oprávneného je potrebné preukázať splnenie základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka:

- 1.) existencia škody
- 2.) porušenie právnej povinnosti
- 3.) príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a škodou
- 4.) zavinenie.

Pokiaľ ide o predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu uvedený v bode 1.), dôkazné bremeno o vzniku škody spočíva na poškodenom, t.j. v danej veci na povinnom. V zmysle konštantnej judikatúry je možné škodu definovať ako zmenšenie majetku poškodeného vyjadrené peňažným ekvivalentom. Nemôže však ísť o akékoľvek zmenšenie majetku, ale o zmenšenie, ktoré bolo zapríčinené protiprávnym konaním škodcu- oprávneného. Podľa vyjadrenia povinného protiprávnosť konania oprávneného spočíva v tom, že oprávnený nekonal pri podaní návrhu ani len s bežnou opatrnosťou, obozretnosťou a už vôbec nie s dostatočnou starostlivosťou, keď uplatňoval v konaní nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, pretože oprávnený zavinil nemožnosť zmluvného plnenia, o ktorom bolo konané v nachádzacom konaní, čím povinnému vznikla škoda predstavujúca náklady pri využití práva na právnu pomoc proti návrhu oprávneného.

Ústava Slovenskej republiky ako základný kameň práva Slovenskej republiky garantuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy (rovnako tak aj podľa § 20 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii má každý právo na poskytnutie právnych služieb a môže o ne požiadať ktoréhokoľvek advokáta). Povinný v súlade s týmto právom využil služby advokátskej kancelárie na jeho bránenie v nachádzacom konaní proti nároku, ktorého sa oprávnený podaným návrhom v nachádzacom konaní domáhal. Advokát má podľa § 24 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii právo požadovať za poskytnuté právne služby odmenu. Skutočnosť, že účastník odmenu svojmu právnomu zástupcovi zaplatil mu nezakladá právo svojvoľne si uplatňovať náhradu odmeny voči inému účastníkovi. Odmena advokáta predstavuje trovy konania (viď § 137 O.s.p.). Každý účastník platí vlastné trovy konania, teda aj odmenu jeho právneho zástupcu sám. Od povinnosti platiť trovy konania je potrebné odlíšiť povinnosť nahradiť trovy konania (§ 142 a nasl. O.s.p.). Súd spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí rozhodne o trovách konania. V zmysle zásady úspechu súd uloží neúspešnému účastníkovi povinnosť nahradiť trovy konania účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech. Právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia vzniká na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré má konštitutívnu povahu (viď § 151 O.s.p.). Pohľadávka účastníka titulom náhrady trov právneho zastúpenia nevzniká momentom poskytnutia právnej služby ani momentom zaplatenia odmeny advokátovi za poskytnuté služby.

Pretože v konaní sp. zn. 4C/223/2003 nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté o trovách konania a o ich náhrade a povinný ani netvrdil, ani nepreukázal, že mu bola suma 15 500 € proti oprávnenému priznaná ako náhrada trov v inom konaní, súd dospel k záveru, že povinnosť zaplatiť odmenu 15 500 € právnomu zástupcovi má práve povinný, nie oprávnený. Súd pritom prihliadol aj na to, že povinný len tvrdil, že mu škoda 15 500 € vznikla, jej vznik však nepreukázal. Je potrebné zdôrazniť aj to, že rozhodnutie o trovách konania je závislé od rozhodnutia vo veci samej, o ktorej doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Pokiaľ ide o návrh na začatie konania 4C/223/2003, toto konanie nemožno v žiadnom prípade označiť za protiprávne konanie, ktorým by oprávnený porušil právnu povinnosť, nakoľko tento úkon nie je v rozpore s objektívnym právom.

Pretože v konaní nebolo preukázané, že oprávnený porušil právnu povinnosť ani to, že povinnému vznikla protiprávnym konaním oprávnenému škoda, nie sú splnené základné predpoklady pre vznik nároku povinného na náhradu škody 15 500 € proti oprávnenému.

Absencia existencie právo povinnému na náhradu škody 15 500 € voči oprávnenému, vylučuje existenciu spôsobilej pohľadávky povinného, ktorú by si mohol jednostranným úkonom započítať proti skutočnej pohľadávke oprávneného. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že medzi povinným a oprávneným nedošlo listinou zo dňa 28.9.2015 k platnému započítaniu. Pokiaľ povinný zaplatil

advokátovi za právne služby v súvislosti s obranou proti návrhu oprávneného sumu 15 500 €, táto skutočnosť automaticky nezakladá povinnému právo na náhradu ceny právnych služieb.

Pretože v konaní bolo preukázané, že vymáhaný nárok oprávneného nezanikol započítaním na základe listiny zo dňa 28.9.2015 a zároveň povinný v námietkach neuviedol a nepreukázal žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o zániku vymáhaného nároku z iného dôvodu alebo bránili jeho vymáhateľnosti a nepreukázal, že exekučný titul sa nestal vykonateľným, súd námietky proti exekúcii zamietol.

Záverom súd považuje za vhodné uviesť, že pokiaľ povinný v námietkach proti exekúcii namieta tiež dôvodnosť vyčíslených trov exekúcie a odmeny súdneho exekútora, súd toto vyjadrenie posúdil ako námietky proti trovám exekúcie, o ktorých rozhodne po tom ako súdny exekútor predloží spis EX 3804/2015.

Poučenie:

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Považská Bystrica v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia proti ktorému odvolanie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolateľ domáha.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.